

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 54Ek/172/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118217192
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Šnapková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6118217192.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávnenej: H., proti povinnej: F., prechodne bytom F. práv. zast.: Mgr. Andrea Legényová, advokátka, so sídlom Advokátskej kancelárie Komenského 3, 990 01 Veľký Krtíš, na vymożenie nepeñažného plnenia, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Ján Debnár, so sídlom exekútorskeho úradu Krné 84, 962 12 Detva, pod sp. zn. 199EX 66/18, o sťažnosti oprávneneho proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/172/2018 zo dňa 23. marca 2020, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/172/2018 zo dňa 23. marca 2020, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Oprávnená sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 08. 02. 2018, domáhala od povinnej vymożenia nepeñažného plnenia spočívajúceho v: „Odporkyňa je povinná zdržať sa zásahov do vlastníckeho práva navrhovateľky a vykonávania úkonov na spevňovanie plochy realizované zo sypaného kameniva a zámkovej dlažby na parcele č. XXX na LV č. XXX., vedený na Okresnom úrade R., odbor katastrálny, pre obec a k.ú. E.“, na základe exekučných titulov: 1/ Rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 11C/83/2015-199 zo dňa 01. 03. 2016; 2/ Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/380/2016-249 zo dňa 22. 11. 2017; 3/ Uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 11C/83/2015-228 zo dňa 01. 06. 2016 (ďalej len „exekučné tituly“). Súd vydal dňa 19. 02. 2018 poverenie na vykonanie exekúcie, ktorým poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Jána Debnára, ktorý ju vedie pod sp. zn. 199EX 66/18.

2. Povinná prostredníctvom právnej zástupkyne, v zákonom stanovenej lehote podala návrh na zastavenie exekúcie. Poukázala v ňom na to, že exekučným titulom bola zaviazaná k povinnosti zdržať sa zásahov do vlastníckeho práva oprávnenej a vykonávania úkonov na spevňovanie plochy realizované zo sypaného kameniva a zámkovej dlažby na parcele č. XXX na LV č. XXX v k.ú. E.. Keďže od nadobudnutia právoplatnosti exekučného titulu žiadne zásahy do vlastníckeho práva oprávnenej už nevykonávala a nedošlo ani k žiadnemu vykonaniu stavebných prác, o čom svedčí aj Mestom E. vyhotovená fotodokumentácia, exekúciu považuje za nedôvodnú. Podľa jej názoru, zo strany oprávnenej ide o úmyselné šikanovanie prostredníctvom štátnych orgánov. Že nedošlo k žiadnemu zásahu do vlastníctva oprávnenej možno zistiť aj porovnaním záverov znaleckého posudku vypracovaného pre účely konania sp. zn. 11C/83/2015 a priloženej fotodokumentácie.

3. Oprávnená vo svojom vyjadrení zaslanému prostredníctvom e-mailu súdnemu exekútorovi tvrdila, že stena je premočená, že hrozí jej spadnutie, v kúpeľni je stála voda, pričom ide o havarijný stav. Doplneným podaním žiadala exekučné konanie voči povinnej naďalej vykonávať v plnom rozsahu, pretože nie je dôvod na zastavenie exekúcie. Povinná si robí na pozemku oprávnenej úpravy, ako kedy jej to vyhovuje, a od rozhodnutia Okresného súdu Veľký Krtíš vykonala úpravy na pozemku oprávnenej

niekoľkokrát, napr. naviezla kameň a tehly na zadnú časť RD, kam bol kanál na odtok vody, umiestnila kvetináče v odtokovom kanále oprávnenej.

4. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „vyšší súdny úradník“) uznesením sp. zn. 54Ek/172/2018 zo dňa 23. marca 2020 výrokovou vetou I. rozhodol, že súd exekúciu v celom rozsahu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavuje, výrokovou vetou II. rozhodol, že súd ukladá oprávnenému povinnosť zaplatiť súdному exekútorovi JUDr. Jánovi Debnárovi trovy exekútora vo výške 36 eur v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia a výrokovou vetou III. rozhodol, že súd žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznáva. Zastavenie exekúcie odôvodnil predovšetkým tým, cit: „Podľa predložených exekučných titulov povinný do dňa ich vydania vykonával stavebné úpravy, spočívajúce vo vykonávaní úkonov na spevňovanie plochy realizované zo sypaného kameniva a zámkovej dlažby na parcele č. XXX na LV č. XXX v k.ú. E. P.. Ani exekučný súd, ani povinný v rámci exekúcie nespochybňoval, že k zásahom do vlastníckeho práva oprávneného došlo (pozn. minulý čas). Predmetom exekúcie však nie je navrátenie do predošlého stavu, prípadne iná aktívna povinnosť povinného, na základe ktorej možno jednoznačne určiť, že si svoju povinnosť z exekučného titulu neplní. Po rozhodnutí všeobecného súdu (pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie) exekučný súd nemal vedomosť o aktuálnom stave konania povinného, pričom z exekučného titulu ani návrhu oprávneného nevyplývalo, že si povinný svoju povinnosť zdržať sa vykonávania zásahov do vlastníckeho práva dobrovoľne neplní. V čase začatia exekúcie tak existovali obe možnosti - že povinný prestal vykonávať ďalšie zásahy alebo že po vydaní exekučného titulu pokračuje v rušivej činnosti. Ak po rozhodnutí všeobecného súdu vykonával povinný nejaké zásahy do vlastníckeho práva oprávneného, tieto mal oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie uviesť. Zmyslom podania návrhu na vykonanie exekúcie nemá byť prevencia pred porušením povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu, ale až konkrétne nesplnenie povinnosti. Porušenie povinnosti v návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený nemusí samozrejme preukazovať, musí ho však minimálne tvrdiť (konkretizovať). Bez ohľadu na túto skutočnosť, ak súd povolil vykonanie exekúcie, povinný sa mohol brániť tým, že (omisívnu) povinnosť uloženú exekučným titulom neporušil. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uvádza, že exekúcie je nedôvodná, pretože od nadobudnutia právoplatnosti exekučného titulu už povinný nevykonával žiadne zásahy do vlastníckeho práva oprávneného, a povinný si dal mestom E. vyhotoviť fotodokumentáciu, ktorá potvrdzuje, že od právoplatnosti exekučného titulu nedošlo k žiadnemu vykonaniu stavebných prác. Oprávnený so zastavením exekúcie nesúhlasil a tak medzi účastníkmi došlo incidenčnému sporu o prípustnosť exekúcie. Pri rozhodovaní exekučný súd posudzoval len to, či sa exekúcia voči povinnému začala dôvodne, či nenastali okolnosti, ktoré spôsobujú zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti alebo či tu nie sú iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Neposudzoval hmotnoprávne aspekty pôvodného konania, neskúmal dôvodnosť nárokov oprávneného, správnosť či zákonnosť rozhodnutí súdov v pôvodnom konaní. Vo všeobecnosti je povinnosťou povinného, aby pri rozhodovaní o jeho návrhu na zastavenie exekúcie predložil dôkazy, ktoré preukazujú splnenie jemu uloženej povinnosti. Špecifická situácia však nastáva pri exekúciách, v ktorých sa vymáha nepeňažné plnenie, konkrétne zdržanie sa určitého konania, kedy možno dôkazné bremeno preniesť na oprávneného. V danom prípade totiž objektívne nemožno od povinného požadovať, aby preukázal, že sa zdržiava konania a že takúto povinnosť nijako neporušuje. Preto je možné dôkaznú povinnosť preniesť na oprávneného, ktorý má v konaní predložiť dôkazy, ktoré preukazujú jeho tvrdenia, resp. aby navrhol súdu, aké dôkazy má vykonať v prípade, akých sám objektívne nedokáže zabezpečiť. Súd konštatuje, že povinný si vo svojom návrhu splnil povinnosť tvrdenia, keď uviedol, vzhľadom na povinnosť uloženú mu súdom: zdržať sa zásahov do vlastníckeho práva navrhovateľky a vykonávania úkonov na spevňovanie plochy realizované zo sypaného kameniva a zámkovej dlažby na parcele č. XXX na LV č. XXX v k.ú. Modrý kameň, že tento exekučný titul v plnom rozsahu rešpektuje a žiadnym spôsobom neporušil predmetný exekučný titul. Ako dôkaz si povinný mestom Modrým Kameň nechal vyhotoviť fotodokumentáciu, ktorá preukazuje, že od právoplatnosti exekučného titulu nedošlo k žiadnemu vykonávaniu stavebných prác, a porovnaním záverov znaleckého posudku vypracovaného pre účely konania v ktorom bol vydaný exekučný titul a priloženej fotodokumentácie je možné zistiť, že od skončenia konania v ktorom bol vydaný exekučný titul nedošlo k žiadnemu zásahu do vlastníctva oprávneného. Oprávnený vo svojom vyjadrení uviedol, že povinný neplní, resp. porušuje to, čo mu ukladá exekučný titul, a že povinný si na pozemku oprávneného robí úpravy, ako mu to vyhovuje, a urobil úpravy už niekoľkokrát. Súd v tomto bode konštatuje, že oprávnený na podporu svojich tvrdení predložil dôkaz, ktorý jeho tvrdenia nijak nepreukazuje, rovnako oprávnený nijakým spôsobom nepreukázal, že povinný porušuje povinnosť uloženú mu v exekučnom titule, a pokračuje v zásahoch do vlastníckeho práva oprávneného a vykonáva úkony na spevňovanie

plochy realizované zo sypaného kameniva a zámkovej dlažby na parcele č. XXX na LV č. XXX., vedený na Okresnom úrade Veľký Krtíš, odbor katastrálny pre obec a k.ú. E.. Žiadne iné dôkazy oprávnený vykonať nenavrhol. Súd s poukazom na uvedené poznamenáva, že oprávnený dôkazné bremeno neunesol, nakoľko sa nepotvrdila pravdivosť tvrdení oprávneného, čoho následkom je jeho procesný neúspech. Súd má teda za to, že exekúcia sa dôvodne nezačala. Povinný naopak svojím tvrdením dodržiavania exekučného titulu uniesol dôkazné bremeno v tejto v exekučnej veci. Nakoľko povinný uniesol bremeno tvrdenia a oprávnený na podporu svojich tvrdení predložil dôkaz, ktorý jeho tvrdenia nijak nepreukazuje, teda sa nepotvrdila pravdivosť tvrdení oprávneného, a teda dôkazné bremeno neunesol, čoho následkom je jeho procesný neúspech a súd má za to, že exekúcia sa nezačala dôvodne, súd nemal inú možnosť ako návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovieť a exekúciu zastaviť, nakoľko sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Súd vychádzal pri rozhodovaní z dôkazných prostriedkov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnemu záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je dôvodný, nakoľko teda sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu a v súlade s ustanovením § 61k ods. 1 písm. d) Ex. por. exekúciu v celom rozsahu zastavil ako je uvedené vo výroku I. tohto uznesenia.“

5. Pokiaľ ide o trovy súdneho exekútora, tento si ich uplatnil spolu vo výške 72 eur. Vyšší súdny úradník priznal súdnemu exekútorovi náhradu paušálnych výdavkov v zmysle § 22 ods. 1 a § 22 ods. 2 vyhlášky č. 68/2017 Z.z. vo výške 30 eur, a zároveň mu priznal daň z pridanej hodnoty vo výške 20% zo sumy 30 eur, t.j. vo výške 6 eur; spolu vo výške 36 eur, nakoľko v súvislosti s vyššie citovanými ustanoveniami, súdnemu exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur + 20% DPH, spolu vo výške 72 eur. Poukázal však na § 22 ods. 2 vyhlášky, ktorý uvádza, že „Ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %“. V tomto prípade povinná podala návrh na zastavenie exekúcie v zákonnej lehote a má odkladný účinok, ktorému súd v plnom rozsahu vyhovel, a exekúciu zastavil. Z toho dôvodu priznal súdnemu exekútorovi paušálne výdavky len v rozsahu 50%, teda vo výške 36 eur (II. výrok).

6. Nakoľko si žiadny z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie neuplatnil, súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznal (III. výrok).

7. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, oprávnené v zákonom stanovenej lehote podala sťažnosť.

8. Povinná prostredníctvom právnej zástupkyne, považovala sťažnosť oprávnenej za nedôvodnú a účelovú, s poukazom na problematické susedské vzťahy oprávnenej a povinnej.

9. Sudca k veci udáva nasledovné:

10. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konania sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

11. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

12. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

14. Po preštudovaní veci sudca konštatuje, že vyšší súdny úradník o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie rozhodol vecne správne, svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil, pričom sa s jeho dôvodmi stotožňuje v celom rozsahu. Na základe uvedeného rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, aplikujúc pritom ustanovenie § 202 ods. 2 Exekučného poriadku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.